

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pre septembra:
Duminică și Joi. — Prenumera-
tia se face în Sabiu la expediția
foiește pre afară la c. r. poste cu bani
gata prin seriori francate, adresate către
expediția. Pretul prenumeratui pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. car
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr 14 ANULU 'XXI.

Sabiu, in 18 Februarie (2 Mart.) 1873.

tră celelalte părți ale Transilvaniei pentru
provinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl.
înă pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. și tieri strene pre anu 12 1/2 fl. anu 6 fl.
Inseratelor se plătesc pentru întâia
ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu
5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2
cr. v. a.

Ape lu

către inteligenția română din fundul regiunii.

Dupa ce în urmăria passivității proclamate de către unii români, au remai și poporul nostru din fundul regiunii fără operatori, în corpul legislativ, și fiindu ca preste scurta tempu voru ajunge la pertractare în dietă Ungariei causele municipiului fundului regiunii, cari taie adencu în interesele românilor din acestu partament; ne-am simțit indemnati, a inițiat o consultare despre acele cause, ce se va tineea în 1/13 Martiu a. c. la Sabiu, la carea invitația fratiescă pre inteligenții români din municipiile fundului regiunii.

Scopul va fi pregătirea unei reprezentanții spre informarea înaltului regim reg. ung. și a corpului legislativ al Ungariei despre interesele noastre comune.

Sabiu, 16/28 Februarie 1873.

Comitetul naționalu,
prin Dr. Ioanu Boreciu.

Dietă Ungariei.

Siedintă din 11 Februarie a casei deputaților o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Preșotile ministeriale erau: Kerkapoly, Tisza, Treffort Pauler și Zichy. — L. Szögyenyi ascuns din partea comisiunii centrale raportele acelei a despre acele două proiecte de lege care se referă la sporirea listei civile și la contractul încheiat cu Belgia pentru estradarea criminaliștilor ordinari.

Trecându-se la ordinea dilei se ia la desbatere bugetul ministerului de comunicări. Că referinte fungă deputatul Fr. Pulszky.

Ministrul de comunicări L. Tisza expune mai întâi parerile sale despre dezvoltarea de pâna acum pre terenului comunicării și în fine despre probleme cari suntu de a se îndeplini pre viitorul pre acestu teren.

Dupa acelă tinență Helfy o cuvenire lungă sî după cum se intellege contră proiectoului. Iyanka nu consemnează cu sistemul regimului aplicat pâna de prezent, cu toate acestea înse sprijinesc societățile drumurilor de feră chiar și în contră atacurilor opoziției. Steiger nu consemnează cu împărtirea oficiului în conducerea centrală a ministerului de comunicări și și rezerva a pună amendamente la locurile respective a bugetului întregu a acestui ministeriu; cu ce siedintă acelă se încheie.

Siedintă din 12 Februarie o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Preșotile ministeriale erau: Szlavay, Tisza, Pauler și Treffort. Dupa rezolvarea formalelor obiceite se facu mai multe interpelații pentru noi de interesu secundariu.

K. Szell ascuns raportul comisiunii financiare despre proiecte de lege prezintate de ministrul de finanțe, cari de-o dată cu raportele comisiunii financiare se trimitu secțiunilor.

Trecându-se la ordinea dilei se continuă desbaterea despre bugetul ministerului de comunicări.

G. Molnár schizează sarcinile cele immense care inviorează pentru tierra din relația de garanție. — Dupa acelă mai vorbescu I. Paczolay, E. Vargicz, P. Pechy și Iranyi și apoi se încheie siedintă.

Epistola deschisa.

Cluj, 14 Februarie 1873.

(Urmare din nr. tr.)

Spero mai departe că o desbatere și consultare personală binevoitoare între patru bărbați — cari de ani numerosi și ocupati cu întrebările noastre politice, sociale, economice, industriale, școlare etc. etc. și cari pot să cunoască trebile și impregnarile noastre deamenuntul — mai multă lumina ară reversă asupra cestuiilor noștri subversante, și mai multă să s'ară propria opinioare în 48-a oră, decât cum ați fi în stare să midlociți acelă prin nu scuți căti articoli de fondu cătu de lungi.

Cumca se ve succede să ve impreună parerile chiaru în toate obiectele, asi de departe nu cutediu să merge cu speranța-mi, dară cred că vi se veți impreună în mai multă, și atâtă inca să fi unu căstigă nu neinsemnatu.

Afara de cestuiile cele mari politice pr. on. d-vosă ați schimbă în acea consultare ideea și despre modul procederei și în privința tactului de observato. — Ați statori unele puncte strictu observandu: Buna-ora ați luă de principiu cumca de regula toate cestuiile cu obiectivitate fără amestecu de personalități să fie desbatute în diuariile noastre. — Ați statori că nu recunosceti dreptul nim-nui (să acelă macară-cine) de a-si versă din pasiunea privată veninul urei sele asupra cui-va în foile noastre publice spre a indigna apoi după obiceiul inca și o parte a publicului celitoru; ci de căc suntu inimici neimpacabili, să le place a-si îspravi trăba loru singulare pre calea privată, nici decum inse pre cea jurnalistică; amestecuri de personalități numai atunci potendu avé locu, când respectul binelui comunu său natură locului, ară recere neincognitabilu facerea unei exceptiuni dela regulă generale, său când cine-va atacă inca prin altul în publicu, ară fi silitu să se defendeze în contră unui său altui. — Pr. on. d-vosă intru aceea consultare fără indoială ați mai statori să aceea că veți grigi cu cea mai mare scrupulositate, cumca inca și cu putința, în venitoriu să nu se mai strecură în foile noastre nici odată atari articuli și expresioni, cari ară produce nisice urmări rele, areate dejă mai în susu, cari ară dă otravementu desbinării, discordiei și urei confessionale; său ară pot să servă de pedește în calea ce duce către solidaritate, și că mai alesu spre evitarea de lotu aelor, ce ară pută nutri ură confessionale prin foile publice, cu atâtă rigore veți grigi, inca și nici baremu pre acea minută nu o veți trece cu vederea, cumca să nu ve mai folositi de asemenea cuvinte ca: „neunitu”, „unatia”, „disunitu” etc. etc. de ore-ce — precum vedem — inca și aceste suntu în stare de a face sănge reu la mulți.

Ceea ce contură în modul celu mai durerosu adeseori linisce și pacea fratiescă între connacio-nali nostri, este nesuntia unoră din sinu natiunii de a spori buna-ora pre gr. orientalii, său pre gr. catolicii cu proseliti români convertiti dela o religie la alta în nisice moduri oprite chiaru de legile civile.

Domne! domne! ore este cu putința că să fie luat astfelu de omeni în serioasa considerare, că cătă neghina se semene prin asemenea manopere și din acelă apoi cătă discordia crește și cum se slabesc intregul corpul naționalei române? Său porcedu atari omeni din unu punctu de vedere mai săntu și mai înaltu decât celu al naționalu? Mai presupun că dora (vădându prin acelă insuși pre prea săntul nome al lui Ddieu) că prea bunul și nemarginut induratul Ddieu pre atâtă sute și sute de milioane de omeni, cari nu au avutu fericire a se potă face cunoscăti cu invitațiile Mantuitorului, și inca și cele multe milioane, cari de-si suntu creștini, dară nu suntu gr. cat.

său gr. or., dora pre toti și va condamnă la iadu, trăt'aru și acelă altcum cătu de omenesc și moralicesc și respective fire-aru și urmatu ei în totă viața loru principiilor celor atâtă de frumose și umane ale religiunii creștinești slăverita prin Iisus Christos săntul redemptor alu omenirei?

Se invorează cără acelă silintia de a face proselită, totu-déună din scopu de a pută mantu su-fletele convertendilor de vecinicele suferințe ale ghenei? Ba, de multe ori nici din indemnul nescăroru-va simțiori religioase, nu din fanatismu religiosu, ci din nisice motive demne de osendire și nici cătu de putinu escusabile. — Nu potu găsi cără acei domni — sia ei preoți său mireni — destule alte ocupanții folositorie, de căc simtu în sine chiamare de a conlucră pentru promovarea binelui comunu, conlucrându spre exemplu în sferă inaintările intelectuale, morale și materiale a poporului? Său de căc chiaru numai în sferă religionaria voiescă a-si desfășură activitatea loru binevoitoare, nu potu affă cără nici un'a-alta afacere? Ba potu destule numai sa voișca. — Sa ne lase dura domnii acelă in pace pre venitoriu cu atari securi de proselitismu nelegale și (de cără nu potem negă că o parte forțe neinsemnata a creștinilor ambelor confesiuni, preoții putinu pricpe inca principiile de capetenia ale religiunii creștine și dieu nici în privința moralității nu e de felu inca la acea trăpă că o mai mare avantare sa nu mai fie de dorit) să se ocupe d-lor mai bine cu aceea că sa invete mai înainte pre coreligionarii loru proprii, ca a face cruce și a tine cu scumpetate s. serbatorii și dilele de postu, inca nu suntu destule că sa se păte nomi cine-va unu creștin adăverat, și sa facă că poporul sa le pricpe și sa le urmeze mai bine învățările fundamentale ale religiunii și moralului.

Prin astfelu de activitate folositorie, apoi pre lângă ce nu voru mai conturbă pacea fratiescă, voru face servitie bune atâtă religiunii loru, cătu și naționalei noastre, și și voru castiga nescari merite prea laudabile pentru amendoue. Deo Ddieu că înaltălor nostri demnitari bisericesci prin prea intelepte loru supravegheri și invitații paterne sa le succeda a infrenă în fine pre respectivii conturbatori, și ca în presalutarea nesuntia, de infrenare sa fie ajutati cu tota energia și priu jurnalistică română cu uno tactu corespondientului!

Mi se pare că său cetitu cându-va, că odi-nă dd. redactori români s'au fostu invitați la laolala, că cându se voru intemplă asemenea casuri de conturbare a linisiei prin proselitismuri, castigându-si informații sicure despre adeverată stare a lucrului, respectivu semenatoriu de neghina sa fie totu-déună în acele foi române espuse judecăției meritate a opinionei publice, a căroru redactori suntu de ună și aceeași religie cu culpabilul. Ară si prea bine de căc cu tota strictetă ară observă acelă foile noastre in venitoriu.

Marturisescu sincer că eu forțe a-si doră că în consultare desamintita pr. st. dvostre sa nu ve multamă numai cu atâtă că sa statori cumca ve veți nisui a face să dispară din tre noi tota ora confesională, că — de-si chiaru și prin atâtă a-si face unu servitie forțe mare naționalei, dară astă inca nu e destul. Avemă detorinti că sau năurimudin cauza ca edeo altă confesie neorilimba străina, prenime, fia macarude ce religie său naționalitate. Dă, ore numai cu atâtă sa fim udetori și cătra fratii nostri de unu sănge cu cătă către macaruci care străin? Bă fără indoială cu mai multă. Deci a-si doră că sa ve datu cuvenită a conlucră pre calea jurnalistica inca și spre aceea că români idee ambelor confesiuni și astea gata de a spri-

gint după potintia și în causele bisericesci unulu pre altulu. O atare sprinire reciproca nu o face de detorintia sătu adeverală iubire fratișca, căto să interesulu nostru comunu naționalu. Nu potemu afirma că amu fi eschisi chiaru de totu de pre terenul politicu, dară precum este cunoscutu prea bine, acestu terenu ne este angustatul fără tare. Unu terenu mai largu de care ne-amu potă servi, aru și respectivă dejă este biserică. Autonomia biserică (cu sinodele ei provinciali respective congresulu, sinodele archidiocesani și diecesani și protopopesci etc.) ne pote dă ocasiunea cea mai bună de a ne adună și intielege despre causele noastre bisericesci, scolari, fundationali și a desbate despre mediile radicării noastre morali, spirituali, bă locmă și materiali. De ore-ce dară — precum amu atinsu mai in susu biserică autonomă și bine organizata este totu-odata și unu foclaru alu nationalității noastre, și este ună ce pote servi și de unu midilociu fără priinciosu spre avenirea intelectuală, morale și inca și materiale; și de ore-ce națiunea insasi cu multu mai de graba se intaresce cându fiți ei de ambile confessioniuni su midilociu cătu mai multe spre propasire, decâtă deca numai o confessiune singura s'ară potă bucură de asemenea midiloci ale înaintării, asiā e unu adeveru nerestornabilu, ca avendu in vedere salutea naționale: nici decum nu potu fi români gr. cat. indiferenti facia cu autonomia biserică a fratilor lor gr. orientali, nici acesti din urma nu potu fi neinteresati de starea biserică a conationalilor lor de religiunea gr. cat. — Noi gr. cat., credu că toti cu cea mai sincera bucuria vedemus pre fratii nostri români gr. orient. dejă in posessiunea unei autonomie bisericesci, și sum convinsu ca foilor naționale fără greutate multă li-aru succede a conduce de nu chiaru pre toti, dară partea cea mai mare a românilor gr. cat. la aceea opinione cumca deca s'eru intemplă, că autonomia fratilor gr. orient. sa sia atacata, avemus acea detorintia naționale, că provocati fiindu spre ajutoriu de fratii nostri, trebuiesa le dămu atătu pre calea jurnalistică, cătu și în totu alte modruri legali sprinrul moralu de a potă defendă și salvă de periclu ce le aru amenintă aceea. Si nu amu nici o indoieala, cumca a aduce pre români gr. orient. la asemenea convingere a detorintiei de a dă unu sprinrul moralu la fratii gr. cat. spre recăstigarea autonomiei loru bisericesci inca nu s'ară bate in impedecări prea mari. Sprinrindu-ne reciprocamente unii pre altii inca și in

causele noastre bisericesci, prin astă legatură și iubirea sincera fratișca multă s'ară intară intre noi, trebile noastre bisericesci și scolare și aru capetă unu aventu și radimă poternică și multă s'ară consolidă și înaintă și caușa naționale.

(Va urmă.)

Observațiuni

la espeptoratiunile „Albinăi“ — relative la capulu diecesei Caransebesiului.

Totu-déună amu creditu și eredu și acu-mă, că unu diuariu nationalu impartialu și pe-tronu de sacra sea missiune — are imperativa detoria de a lucră spre luminarea conștiinței naționale, — de a aretă mijloacele necesarie și salolare in urmarea căroră s'ară potea fierici și consolidă o corporatiune, o societate, unu poporu său o națiune, — de a aretă și infacișă poporului pre adevărati și bine-facatori, și pre factorii principali cari potu și au detori de a lucră și desvoltă in susfletul poporului conștiința morală, religiose și națională. Amu creditu mai departe ca totu de datoria unui diuariu nationalu și impartialu se tiene și obliga-mentul — de a feri poporul de apucaturile vi-ciene ale contrarilor sei, — de a aretă baricadele ce le arunca secularii inimici in calea desvoltamen-tului naționalu, de a combate cu tota tari a spiritului ori-ce virtu, ori-ce reu, ori-ce aberațiune s'ară in-cercă inimicul a implantă in corpulu bisericiei, a poporului și a nației in generală.

Déca cutare diuariu aru procede in modulu indicatu, — déca și aru implini cu scumpete, scrupulositate și religiositate — sublimă sea detoria, déca aru defendă cu resoluție și resignație interesele publice naționale și bisericesci, déca aru luptă cu zelul și devotamento pentru prosperarea binelui comunu, déca aru trânti la pamantu prostă ambiciună, și fatalul egoismu, déca in sine aru in-cetă cu pretensiuni la idolatria, — atunci unu astu-feliu de diuariu — după opiniunea mea, aru comite unu actu de inaltă patriotismu, atunci aru fi bine meritatu de biserică și națiune, și astu-feliu noi toti că unulu amu și obligati alu sprinr și aperă in totu modulu possibilu moralmente și ma-terialmente.

Din contra cându unu diuariu care pretinde și voiesce a trece de naționalu, care se susține din abonamente naționale, și că atare sbéra pre totu

tonurile „Românismu și România“ — pre cându in realitate acestea sublime cuvinte suntu in gură re-dactorelor acelu diuariu numai „vorbe găle și lării fării“, — cându redactorele acelu diuariu calca in modu invederatu primitivă sea programă, ieră in locul acelei pune de tinta tuturor dorintelor si aspirațiilor sele — ambitiunea nemarginita, — infernalul egoismu, și gloria vana do a trece de conducători privilegiati, inflăbilu și patentatul alu nației, — cându acelu diuariu și respective re-dactoriu — arunca cu tina in totu ce avemus onestu și onorabilu, — cându insultă in modulu celu mai ostentativu totu ce este autoritatea sia aceea politica națională — sia biserică, — cându se incercă a compromite reputația unui barbatu venerabilu prin betrânetă și activitatea sea publică, — cându voiesce alu despoia orbisui și pre facia — de totu sentimentele umane, pâna și de onore, și apoi alu prezentă publicului că pre unu „hotiu și tăhar“ — atunci unu astu-feliu de diuariu nu merita de-cătu desprețiu generalu, ieră redactorele aceluia nici mai multo nici mai pucoiu decâtă — pusicari'a. Si cu totu dreptulu, căci unu astu-feliu de diuariu condusu de unu atare redactoru malitosu și necon-scientiosu in locu de a stringe și consolidă poporul, in locu de ai pregăti și usiură dromolu spre reali-sarea seculierelor sele aspirațiui, — in locu dicu de ale face acestea, arunca marul de certă, de in-vidie, de inimicită și de disarmonie intre fratii de unu sânge și de o mama, — și astu-feliu le im-pedeca totu progresulu, — tota înaintarea inadu-siesc in susfletul poporului credintă intr'unu ve-nitoriu mai serice, — lu face se stagnie și se fia in veci batjocoritul de toti străinii, veniti de prin Germania, și de prin măstinele uralului, — bă pare și de lipitorile satului, veniti dela cép'a și usturoiului Egiptului.

Curatul, dară curatul asiā face și procede pre-tiuită „Albină“. Ea lovesce pre toti fără erudiare, cu dreptu și fără dreptu. Arunca fără nici o re-serva simburele de discordia — pretutindenea intre frați, și atitia pre unulu contră celu-laltu. Lovesce cu violentia totu ce se numesce disciplina. Identifica într'o corporație strictă religioasă — pre Chr. cu Mahomedu, cu Zoroastru, cu Confuci și Ddieu mai scie cu cine, — și apoi după ce-lu stringe cine-va in curele — néga totulu. Insulta in celu mai nerusinatul modu — pre toti cari nu-i aducu aru smirna și tamăie. Baljocorescă pre tota lumea carea nu i se inchina neconditionat, cu umilitia și respectu, și cari nu voiescă a-lu recunoște de

FOLIÓRA.

Contra-critică.

la

Critică diuui I. M. Moldovanu.

(Vechia Metropolia de N. Popescu)

(Urmare.)

Acestea aru fi de ajunsu credu, pentru de a se sparge rociul celu de paiangiu alu dlui M. in-cătu pentru confessionea lui P. Parteniu.

Sa mai adaugem ce-va in privintia subordi-natiunei lui, metropolitului Ardélului, care subordi-natiune „chiaru neunitu sa sia fostu acelu episcopu“, dice d. M., „totu-si nu se pote probă din docu-mentele mentionate“. La acéstă eu respunda: ea déca punemus cum dice d. M., ca P. Part. a fostu gr. orientalu, său ortodoxu, apoi atunci nu s'ară mai potă nici decum trage la indoieala subordinatiunea aceluia metropolitului Ardélului din simpla causa, căci după cum se espuse in „v. metropolia“ la acela-si locu (p. 33 nr. 5), metropolitul Genadiu se titulă: „Archieppulu și metropolitul etc. a totu Ardélului și a tienutului Varadulu“; S. Stefanu: „metropolitul etc. și a Maramu-rei și iului“; Varlaamu: „... și alu episcopiloru din tiér'a ungurésca“, și Teofilu: „... renduitu la s. metropolis a Ardélului (și a partiloru tieriungurésca de susu). Prin urmare, déca Muncaciul se află in Ungaria, ce nu va negă nici d. M., și inca in Ungaria de susu; apoi dieu numai celu ce nu vrea sa văda nu va vedé, ca și acea episcopia inca a fostu subordinata metropolitului Ardélului.

Inse abstragendu dela totu acestea, eu dicu, ca atătu confesiunea ortodoxa a lui P. Parteniu cătu și subordinatiunea acestui metropolitului Ardélului,

se probădă pâna la evidentia chiaru și din dalteri a insasi data de S. Stefanu lui P. Parteniu, carea pri-vindu-o mai de oprope, se vede că nu este altu-ceva decâtă o adevărata gramața metro-politană din partea mentionatului metropolit, căci acelu-si episcopu și cătră „credinciosii in Christosu“ ai aceluia-si metropolitul. Căci au nu ni se spune apriatu in acea dalteria, ca episcopulu P. Parteniu e „de ritulu grecesc“, in locu cum se numesce S. Stefanu, fără a se dice ca elu aru fi si unitu? Au nu se dice într'ens'a apriatu: și-i dămu facultate de a hirotoni etc. in diecesa sea ..... admonișandu, pre P. Parteniu, fratele nostru in Christosu, că sa inveti pre credinciosii sei cu co-ventulu și cu fapt'a, aducându-si aminte ca ore-cându va avea-si dă séma etc.? Asiā dară aici nu e vorba numai despre o săntire pură, ci totu-odata și despre jurisdictiunea, ce se dede lui P. P. prin gramata metropolitana, adeca: jus in saera, si jus ad saera — care dreptu după canónele bisericiei ortodoxe compete numai metropolitului respectivu, facia cu nou-sântitulu său episcopu sofraganu.

Ieră in privintia celor ce le insira d. M. des-pre Tazasovits, ca elu aru fi fostu săntit in Moldova, după Basilovits, și ca acestu din urma aru fi pentru dependint'a episcopului Muncaciului dela metropolitul din România, lasu sa vorbescă in lo-cu meu, P. Maior. Ieră ce scrie acestă in acesta materia: Ioanichie Basilevits protoegumenul din muntele Cerneucu la Muncaci in carte ce se chiama „Brevis notitia“ etc. dice, ca este a crede, cumca episcopii cei de nemul răsescă intr'unu'lău au fostu supusi metropolitului din Justinian'a prima, ei pre urma Craii Ungariei i supusera metropolitului celu din Tiér'a-romană. Asiā dară episcopulu dela Muncaci nu a fostu supusu archiepiscopului celu din Ardél nici odata.

„Protoegumenul aceea, cumca episcopulu celu răsescă dela Muncaci au fostu prin Craii Tierei

ungurescă supusu metropolitului celu din tiér'a romană, carele acum siede in București, numai cu vorbe găle o graiescă; nici atăta semnu, cătu e unu versu de ecu nu aduce nicairi, de unde sa potemus avea prepusu, ca craii tieriungurésca cându-va au supusu pre epulu dela Muncaci metropolitului tieriungurésca. Pentru aceea vorba protoegu-menului nici într'o séma nu se cade a se bagă. Care a fostu voi a crailoru ungurescă, despre supu-nerea episcopului dela Muncaci archiepiscopului său, și care a fostu datin'a in trébă acéstă, sunu vediutu mai susu din hrisovulu craiului Vladislau celu din an. 1494, și din titul'a archiepiscopului Varlaamu. Adeca neindoito lucru este, ca mai de multu epulu dela Muncaci au foatu supusu ar-chiepiscopului din Ardél. Dela acestă se si săn-tiea, cum mai susu vediutu, ca să săntit u-ppu Partenie de Stefanu Simeonu archieppulu din Ardél la an. 1651. Inse, cându se intemplă său cu mórtea archieppulu său cu lepadarea lui, care prin principii calvini pentru credintă cea pravoslavnica, se ocasiună, sa sia archieppu in scaunulu Belgradului, din Ardél, lips'a i facea pre Muncaci, sa caute săntire dela archieppulu Moldavei: cum spune mai susu laudatulu protoegumenu in dis'a carte etc. ca săntit u-ppu Vasilie Tarasovits; căci au urmatu in episcopia mai susu disulu Partenie“.*

Si eu dău credientă cuvintelor acestoră ale lui Maior, căci mi se vedu a fi fără temeinice.

Din cele dese carea la lumina, ca epulu Muncaciului a fostu subordinat metropolitului din Ardél, și ca P. Parteniu a fostu ortodoxu atunci, cându s'a săntit; dară s'a pototu intemplă, ca elu inca pre atunci să se sia clatinat in credintă, și după aceea intorcendu-se acasa sa se sia unitu, cum facă și metrop. Atanasiu, după intorcerea-i dela săntire din București.

Parerea mea acéstă precum și cea mai de susu despre falsificarea dalteriei metrop. Simeonu Stefanu

* Istoric. biser. p. 166.

uniculu conducatoriu infalibilu alu nației, de singurul său alu poporului (o numire nouă luată după analogia Christosu și lui Iisus). În scurtu „Albin'a“ afară de ebul seu propriu, nu cunoște nimică săntu, onestu și onorabilu, nu voește a recunoște nici o autoritate, și prin urmare nu se simtă obligata la nici o disciplina, la nici o solidaritate. „Albin'a“ pre toti cei-lalți români consideră de pigmei, și numai providentialul energicul și infatigabilul Babesiu este — Titan. Eu sunu celu ce sunu, și afară de mine nu este nimică, — striga cu enfază dlu Babesiu în via-care nr. alu „Albinei“ d-sele.

Rogu pre onorabilii lectori ai „Tel. Rom.“ să nu crede că esageredin, căci eata desfidu pre oricare român de omnia, care a cettu seriosu „Albin'a“, desfidu pre insusi dlu Babesiu sa-mi spuna unu singuru român cu reputație — incepând dela Tisa și pâna la gramaditurile de stânci ale Balcanilor pre care sa nu-lu fi insultat d. Babesiu, și sa nu-lo fi tavălitu prin mocirla și fescelitură d-sele de „Gazeta“. Si apoi după tōte acestea d. Babesiu! mai are curajul de a prelindem omagiu și supunere pâna la pamentu. O! lume! lume!

E! dara d. Babesiu mai e inca și violență. A-ti intilesu? E bine! voiu demuștră. Inse mai inainte de a face acēstă rogu pre onorb. „Telegrafu“ a-mi permite o asemeneare. Era odinioara unu tieganu. Avea o statura inalta. Portă nadragi roșii. Era sumetiu pâna la ingâmfare. Se laudă neconținutu cu tari'ea sea fizica. Basatu pre acēstă provocă pre tota lumea la trânta. Intr'aceea unu flacău român de statura mijlocia, — inse vângiosu, — audiendu pre tieganu laudându-se neconținutu, — și ne mai potendu toleră — desideră laud'a și ingâmfare a tieganului — și invita la luptă. Bine n-am nemicu in contra respunde ingâmsatulu tieganu cu unu seru de despreștu, — inse deca vei remânești fără vre-o mâna, pecioru său fără capu, sa nu fiu eu de vina. N'ai grigia replica românu. Destulu ca incepu lupt'a. Dara ce sa vedi minune! românu trântesc pre tieganu de-i saru cismele cătu colo. Mai vini odata mai tiegane? Mai deca cine sa-si prinda mintea cu unu prostu că tine — respunde tieganulu rusinatul.

In tocma că tieganulu procede și d. Babesiu. Dese inca arunca manusia la tota lumea. Ieră deca se află ici colea căte unu român mai tare de angheru, care primește manusia aruncata, — atunci d. Babesiu capitolează sub motivu ca nu află de demn — procedură tieganului.

Astu-feliu mai anumiteri si-a fostu propusu sa

prin ieruiti, se intâresce și mai multa prin următoarele cuvinte ale lui P. Maior: „Ca și Partenie episcopulu roșiloru dela Muncaci, carele celu întâiu să facutu unitu, macar ca adeverită e, și tuturor pre cunoscutu lucru era, ca au fostu săntu arhieku de arhiepiscopulu Stefanu Simeonu celu din Ardélu la an. 1651, totu-si dupa aceea fădu d'ou'a-ora săntu episcopu.“^{*)}

Vorbindu d. M. la p. 34 din „v. metropolia“, la tratatulu despre originea v. m., dice, ca autorul acestuia „trece usitoru preste materia supune de adeverite o sumă de lucruri, ce nimenea le-a adeverit.“

Cari sunu acele lucruri neadeverite? d. M. nu ne arata; trebuie deci sa le privim de adeverite, pentru ca o simplă negație nu demonstrează nimică, mai ales căndu acele lucruri dăse neadeverite tōte sunu documentate cu documente demne de credință.

Abia la p. 38 dui relevédia unele; inse ce felu de lucruri? dui căndu cuvintele din „v. metropolia“ acestea: „E deplinu constatatu din partea istoricilor români, că încreștinarea românilor și trage incepătul inca din tempulu apostolilor“, întrăba: „Unde, căndu, și prin cine s'au constatatu acestu lucru? D. autoru nu ne spune, cari suntu acești autori români.“

Adeverită ca nu am spus, pentru că, mi marturiscște eroarea, nu presupunem ca se va afă vre-unu român, care sa rege acestu adeverit, o dicu și acum, constatatu de toti istoricii români. D. M. e unicul român, pre carele lu audu negându acēstă.

Dara mai întâiu observu, ca d. M., după datin'a-i de criticiu fidelu, mi ciungări și aici cuvintele incetându la coma, în locu sa se fia dusu pâna la punctu, și asiā cuvintele intregitorale ale construcției susu-cilate: „asiā dara inca din vîculel alu

serie minunatulu dsele „morbu socialu“. În acestu pamphletu insulta o pleiada întrăga de barbati onorabili — betrâni și juni — sub motivu ca acesti nu se inchină neconditionat la comodiele lui Babesiu. Barbatii atacati — apuca pre d. Babesiu de-a scoră — și d. Babesiu a tacutu — procedură tieganului. Mai astă prima-văra unu corespondinte din Pest'a a „Gazetei de Transilvană“ — ieră pre d. Babesiu la trei parale, — pentru ca se schimba că cameleonulu cu politica cu totu. D. Babesiu în locu de-a-si aretă motivele care l-a indemnăt a-si schimbămersulu politicu, se multiaimesce cu constatarea ca: corespondintele „Gazetei“ este unu functionariu inalt din Pest'a; după aceea lu mai gratifica cu vre-o căteva injurature, și apoi incheia ca acelu corespondinte, nu pricpe adenclu engetuloi Babesianu, — și apoi tace, — ieră si procedură tieganului. Ce-va mai tardior d. Babesiu s'a fostu apucat in „Albin'a“ să spară și sa intimideze pre Escoletă Sea Metropolitulu Andreiu, — dicendu ca o să-i facă dilele amare deca nu va celi ecten'i mai întâiu pentru ăngerulu pazitoriu Babesiu, și apoi pentru rege și imperator. „Telegraful“ respunde la esperatoriatuile d. Babesiu in rubric'a „Varietăți“ — iocăta! — și d. Babesiu si-a pusu pumnul in gura și apoi tacutu — procedură tieganului.

(Va urmă)

Brăsioiu, 4 Februarie.

(Fine.)

A voi că dlu și ruin'a și serac'u cetățieni mei sasesci, care de prezentu sunu in imensa (?) majoritate factori iindustriei transilvane este in prim'a linia o dorintia sunesta și secundo, o dorintia absurdă, căci comerciu fără industria nu poate exista. — Neavendo industri'a alti factori in dlu'a cându si-aru implini dorint'a dlu. și se va immormentă cetățienimea sasescă fără a o înlocui cu alti factori după gustulu d-lui, de sigur in acelu tempu s'ară pericolită existintă celor 70 mii români din comunele citate de dlu. Căci fiindu sasii in mormentu, nu voru avea cu cine să mai facă commerciu cei 70 mii români, nu voru mai avea cui să-i vendia seulu, lân'a, peile și alte multe produse; nici nu voru mai avea dela cine să cumperi manufacturi și le speculede in România și Turcia etc., in ambele casuri cei 70 mii români din scaunul Sabiu și alu Mercurei de care i se frângă iocim'a dui +, departe de a progresă precum crede d-lui, voru deveni siguramente ce au

devenită și sasii, — dara sa esim din Sabiu și scaunul său și sa ne punem dle + pre unu altu terenu.

Natunea româna din Transilvană de seculi au fostu persecutata, asiā incătu resfoindu paginile istoriei și cugetandu apesările și erudiștile ce au indurato astădi poporu (și potu dice ea indura și astădi) prin legile asupritore ale feudalismului care l-au inapoiat in cele mai scumpe interese omenești nu numai materialmente dara chiar și spiritualmente, omolu bine cugetatorul se mira cum de au fostu possiblu sa mai existe astădi poporu cu spiritul și originalitatea sea româna.

Si cu tōte aceste legi nefavorabile ceta-lu ca esista, si va există! si pre lângă tōte acestea legi asupritore totu comerciul de importu și exportu ce-lu face Transilvană de secoli și pâna de prezentu potu afirmă cu siguranția, totu acestu comerciu care constituie marele comerciu alu Transilvaniei se face in imensa majoritate numai prin români.

Românu, domnul meu, cu tōte apesările amintite posede că daru Dideescu unu spiritu naturalu, o inteligenția naturala superioră poporului sasului cu tota instrucționea lui, ca scie sa scrie și sa ceteșca. — Spiritul de intreprinderi și speculațiuni comerciale și de parte inapoi la poporul sasului satia cu poporul nostru. Temerea d-tale dle + nu are astădi ratjone de a există, astădi gratia provedintiei putem prin instrucțion sa-i perfectionămu spiritul său in tōte ramurile vietiei sociale.

Astădi gratia provedintiei amu inceputu sa esim din robia Babilonului, astădi avemu unu cleru prin „Statutul organic“ bine organizat, astădi avemu mai in tōle comunele rurale scoli comunale, avemu 4—5 Gimnasie și speru sa avemu in ouredu mai multe, avemu unu numeru frumosu de barbati care constituie inteligenția natională, avemu Asociatia transilvana pentru inaintarea și cultură poporului român; avemu societatea „Albin'a“. Ei bine, toti acești factori locurându din respozitori la luminarea și inaintarea poporului nostru, intrebă nu potem oře astădi afirmă ca s'au inceputu a se realiză frumosă cugetare poetica a reposului Bardu Bolintineanu: „Vătoru de aură tiér'a noastră are și prevediu prin secoli a ei inaltare.“

Naturalmente desvoltarea și progresul unui popor nu se calculă nici se mesură cu cotașu de Sabiu! — Si apoi sa binevoiescă a-mi spune dlu +, esista oře in Transilvană și vre-unu privilegiu Andrianum, care sa eschida astădi pre români de a nu pute imbratisia meseriele? Eu sciu

pre vremea imper. Gallieno fusese robiti de Goti, de Celte și de Gallii Eniperii, cari atuncea navalea asupră Romanilor; ieră acum sub birnitorulu Constantiu nenumerați dintre densii scapându la Csu. s'au luminat. — Ieră ca in tempulu lui Gallienu (cincă pre la an. 260) era preotii crestini in Daci'a Iei Traianu, in corea navalise Gotii. Asiā dara nu romanii au loatu credintă lui Chsu dela Goti său dela sloveni, cí slovenii și gotii s'au luminat priu romani.

Mai amintesc Sincai și in alto locuri despre acestu obiectu, ci ne voru fi destule și atâtea. Ieră P. Maior la incepolu istoriei sele bisericesci tractădă pre largu aceea-si cestiune, documentându lamurită, ca încreștinarea românilor cade la inceputul propoveduirei evangeliului lui Christosu. Si anumitu la p. 3 și 4, după ce documentădă acestu adeverită și prin cuvintele lui Tertulianu, citate mai susu la Sincai, apoi adauge: „Nici nu me indoiesc, ca stramosii romanilor precum sănăge in vine, asiā credintă lui Chsu in sufletu dela Rom'a o au adus cu sine in Daci'a, și asiā intre cetățienii români, pre cari spre stăpânirea satelor și a orașelor i-au fostu tramisu Traianu in Daci'a, unii au fostu crestini: dintre cari unii mai betrâni pote ca și capetenile apostolilor Petru și Pavelu din facia i-au cunoscutu la Rom'a, și propoveduirea loru au auditu, și pentru aceea inceputul primirei și a latrei credintei crestinesci intre romanii dela coloniile române cele in dilele lui Traianu, anumeta an. Domnului 105 aduse in Daci'a se cade a se trage. Si acēstă e caușă, căci nimenea dintre scriitorii cei vecchi nu au sciatu sa scrie nimică despre inceputul primirei credintei crestinesci intre români, pentru ca nu dela oře-carele strainu și veneticii sute investiti credintă Igi Chsu, ci aceea acasa dela fratișii sei români, cari dela Rom'a, precum mai susu aieptăi, cu sine o au fostu adus, pre catinelu i-supseră, și intru acelasi chipu prin Dacia

crestinismului, indeplinindu-se apoi successivu pâna la alu IV-lea“ — le retinu in pena. Dara sa me intorc la lucru. D. M. me intreba, cari suntu acei autori români? I respondu: ca toti istoricii români, căti au scrisu despre lucrul din cestione, și anumitu: G. Sincai, P. Maior, T. Cipariu, Br. Siagun'a, Laurianu, Veli'a Tincu și altii adeveresc asertulu meu. Ori voiesc d. M. să-i cedită cavitile proprii ale aceloră? Ieră-le, celu pacinu ale unoră:

Asiā Sincai in cronică rom. la an. 319, după citatele lui D. Papebrochiu, reproduce și in „v. m.“ p. 39, despre metropoli'a Gathici etc. serie acestea: „Pâna aci Papebrochiu, și nu reu, incătu-i despre S. Apostolu Andreiu, nici incătu-i despre metropolia, despre episcopii și despre crestini...“ ci Papebrochiu sa socotescă înțâi, cumca Aurelianu nu tota colonia lui Traianu o au trecut in Daci'a cea nouă, precum s'au aratat la an. 274. A două trebuia elu sa scie, cumca in colonii de Traianu dusi in Daci'a cea vechia a trebuitu sa fie multi și crestini; pentru că mai pre acele vremi scrie Tertulianu (Tertulianus in libro adversus Indeos): Locuri lui Christosu supuse intre altele suntu ale Sarmatelor, ale Dacilor, ale Germanilor și ale Scitelor, in care locuri in tōte numele lui Christosu, carele au venit acum imperatice. Asiā dara trebuia Papebrochiu sa dica: dintre colonii lui Trajanu multi erau crestini, și că crestini remâindu in Daci'a vechia, pre mai multi i-au intorsu la credința inca și din Gothi, pote ca sub gonirile imperatilor mai multi crestini s'au adunat la densii și din alte tieri, dara mai verosu din Daci'a nouă, a cărei locuitori erau fratișii lor, și alu acestor'a metropoliu au fostu Teofiliu celu ce au fostu in soberoul ocelu dinălăin. Mai incolu la an. 325 ieră-si scrie: „Ieră S. Teofiliu patriarchul Tiarigradului la anul acestu asiā scrie: „Pre vremea acēstă multe nemuri au venit la botezu pentru minunile ce se facea de niscai preoti, care inca de fă latită intre români.“

(Va urmă.)

^{*)} Istor. bis. p. 91.

ca nu există; de către nu există și datoria factorilor mai susu citati a lucrat din responză că jonișmea română pre lângă studiului §§. să se aplică la alte ramuri ale vieții sociale: chimie, mecanică, commerciu și meserii, și pre acestu teren luptandu, eu unul basat pe puterea de viață și inteligență națională mele nu me temu de nici o concurență ciată de du +; ba sunu sigur că vomu invinge, și viitorul va fi ală nostru, și rezultatul va fi, ca sunu loptă și sunu invins pre unu teren onořificu, pre terenul sciștiei.

In fine ne mai spune du +:

„Avendo in fine in vedere, că nici din pri-vinția politica strategică, nu va fi chiaru astă mare urgentia de a deschide gură sasilor etc. în anima' Romaniei mici.“

Că sa vorbim de viitoru urmăză și în această materia sa ne aruncăm privirile ierăsi la trecutu.

Istoria ne vorbesce și pre acestu teren, că fără junctiuni de căi ferate totusi au intrat multe calamități în această tiéra, dară cum an intrat și esitu și le-au perit cum dice Scriptură: „po-menirea cu sunetul în vecii vecilor!“ — Si apoi sa credi du meu că cestiu de a intra sasii etc. la ei, său ei la noi depinde de mari constelaționi politice, la care nu dau tonu junctiunile de căi ferate, — care la stari momente se potu cu mai mare ușurintă de cum au fostu create, se potu dicu, la momentu si distrugere.

Si apoi nu vedi d-ia, că astădi acestu moștu numită strategia au inapoiat comerciul și industriile imperiului austriacu in genere și a Transilvaniei in specie, și că de multă staturile infloritorie că Anglia, Olanda, Belgia, Elveția etc. etc., au depusu acestu moștu numită strategia și armele lui în muzeile antice arheologice și au imbratisat spiritul tempului, sciștia cu fiicele ei, care se numescu chimie, mecanica, industria și comerciul căi de comunicație corespondiată. — Si in scurtu tempu aceste state au ajunsu la unu imensu progresu, căci numai acele fiice ale sciștiei suntu isvor de unde emanăză inflorirea și prosperarea ori-cărui statu.

Oră pentru ce sunu devenită noi marea imperiu austriacu, care posedămu provinciele cele mai bogate in ferul brûl precum Stiria etc. pentru ce sunu devenită oră că in ramul celu mai ordinario de industria, chiaru in industria de manufacțuri de feru precum sonda: brescă, lantiuri de cai și câni etc. etc., sa ne concurede orașele Velbert, Elberfeld de pre malurile Rinului și cu tôte spesele de transportu dela Rinu și pâna la estremitatea imperiului pâna pre piatile Sabiu și Brașovului gasesc aceste manufacțe de feru. Convenientă că mai bune mai frumosă și mai efine decât manufacturele de feru incigene austriace.

Iați ostenește și intra domnulu meu într'un magasinu de feraria in Sabiu și te vei convinge de acestu adeveru batatoriu la audiu; — și cătu suntemu de inapoiati in alte ramuri de industria nu'ți mai vorbescu. — Te lasu sa cugeti și sa-ti fac singuru responsabil dimpreuna cu toti fostii și actualii barbatii, carii au condusu și conducu destinele acestui mare imperiu in genere și ale Transilvaniei in specie și sunu firmu convinsu, că oră a 11, că sa recunosceti și sa veniti la convingere ca preocupându-ve mai multu cu moștulu strategiei și uniformelor ei; a-ți remasu inapoi stationari, fata cu alte state mici.

Ele s-au imbogatită și se imbogatiesc. — Noi sunu seracu, și vomu seraci.

Considerându deci dle redactoru tôte cele de mai susu espuse, noi Brasovienii inca de acum 3 ani sunu intervenit la guvernul tierei noastre și alu Romaniei libere, pentru o junctiune care sa ne legă cu România și prin România cu Turcia europeană său prin Valea Bozeului său prin Valea Prahovei.

Considerându deci, ca și pentru Sabiu și comunele române din scaunul său și al Mercurei este o cestione de viață junctiunea cu România.

Considerându și avendu in vedere interesul generalu alu Transilvaniei ce-lu reclama: că industriei și comerciului Transilvaniei sa i se deschida cu România junctiuni care sa corespunda intereselor sele de progresare.

Avendu tôte aceste in vedere afirmu ca deputații sia ai Brasovului, sia ai Sabiului, cari lucră in astă direcție de parte de a marita titulatură pre care le-au creată du + reesindu in missiunea loru,

posteritatea ii va binecuvantă — și du + care astădă e verde tenerelu i dorescu sa devină stejaru, și sa privescă cu dragu la aventulu și progresulu ce va luă in curendu tiéra și nemolu seu.

Diamandu I. Manole, presedinte asociației comerciantilor români de comerț levantinu in Brașov.

Obiectele

încarse pentru loteria in profitul bisericei din Deva.

(Urmare.)

48. Unu anel de aur cu piatră prețioasă.

49. Unu portu orologiu lucrătă de margele Dn'a Eva Moldovanu. Deva.

50. O icôna lucrătă cu senile. Dn'a Maria Cosmă nasc. Dragosiu. Zilah.

51. Cinci exempli, gramatica ungaro-română a lui domnul Andrei Cosmă. Zilah.

52. Unu pocalu de argintu, și o zaharnită de porcelanu. Dn'a Ana Petco. Deva.

53. Unu sierpariu de catifea brodată en firu pentru costumu romanescu. Dr'a Veronica Petco. Deva.

54. O perina lucrătă cu lâna și perle. Dr'a Vilhelmină Moldovanu. Deva.

55. Unu etoi cu sișe tacamuri de argintu. Dn'a Catarina de Mocioni. Pestă.

56. Unu albumu de catifea cu portretul D-nei Constantia de Dunca-Schiau. Domn'a Anna Galu. Abrudu.

57. Unu siortiu lucrătă de atia. Dr'a Eugenia Galu. Abrudu.

58. Unu portofoliu brodată cu margele și senile. Dn'a Iosefină Ciorăna Popoviciu. Abrudu.

59. O vasa de porcelanu pentru tabacu. Unu portu sugară de porcelanu. Dn'a Elisabeta Isecutiu. Deva.

60. O cintia cu parfumuri. Dn'a Lengyel n. Almasi. Deva.

61. O garnitura de sfesnice. Dr'a Maria Meister. Deva.

62. O caseta de lucru maiestrosu lucrătă de mineralie, și impodobita cu broderia. Dr'a Maria Popp de Harsianu. Zalău.

63. O mobila de nucu impodobita cu broderu de metasa, firu și lâna lucrătă pre catifea ce poate servi de posu cărlă său note. Dr'a Teres'a Piposiu. Zalău.

64. O corșita de bilete lucrătă din minerale și impodobita cu broderia pre catifea. Dr'a Id'a Piposiu. Zalău.

65. O vasa de porcelanu pentru tabacu. Diece antimacasară de tulu. Dn'a Ros'a Isecutiu. Deva.

66. Unu etoi de porcelanu pentru sugară. Dn'a Bertha Salancy. Albă-Iulia.

Scimus din sorginta sigura că sunu multe domne ce sunu decise a face generoșe donațiuni pentru loteria bisericăi din Deva, iosa voiescă a tramite obiectele cu putințu tempu înainte de a se trage loteria.

Ne grabim a face cunoscută ca numai obiectele în curs se său insinuante pâna la 15 Martiu potu figura în această loterie.

La 15 Martiu avendu a se imprimă biletele, și pre bilete numerele castigatoră, rugămu pre tôte domnele ce au binevoitorea intenție de a ne mai tramite obiecte pentru acestu scopu, său sa tramita obiectele său sa se insinuă, ce și căte obiecte voiescă a spediă. Speditiunea se poate efectua pâna la finele lui Martin și a insinuărea numai pâna la 15 Martiu irevocabilu.

Presed. comitetului
Constantia de Dunca-Schiau.

Varietăți.

** († Necrologu.) Tenerimea română stodioșă la institutula pedagogico-teologică gr. orientale din Sabiu, a petrecută la cele eterne Joi in 15/27 Fauru a. c. pre unul din colegii sei Simeonu Sabo clericu in an. II-lea, carele după unu morbă greu de 3 luni (urgere de sânge) au repausat in spitalul civilu, Marti in 13/25 fiindu in etate de 20

ani lasându in dorere și jele adenea pre iubită sea maica — o preotă vedova din Geoagiu de Josu — și pre unu frate și două sorori, toti trei mici și lipsiti de totă măngaierea.

Remasurile lui s-au înmormantat in cimitirul suburban din Josefstadt, fia-i tineră usioră!

(†) Mircea B. Stănescu, advocațu in Aradu și deputat la dietă Ungariei, dimpreuna cu soci'a sea Elis'a Machi-Versiganu, — Iosifu Stănescu, notarul cercualu in Iosasi, dimpreuna cu soci'a sea Elena' Tălosiu, — Emilia Stănescu dimpreuna cu soci'u seu: Teodoru Rad'a, preot român gr. or. și cu princii lor: Lucrezia, Liviu și Emilia, — Rosalia Suciu maritata Ioanoviciu, — Ioane de Sombati celu teneru, neguțatorul in Aradu, dimpreuna cu fiul său: Gregoriu, amplioata in Constantinopol și Ioane, stud. de gimn. — Ioanu de Sombati celu betrenu, proprietarul in Aradu, dimpreuna cu fiica sea: Maria maritata Saviciu, — Iovancă Bradenă vedovita de Sombati din Sigmundhausen, dimpreuna cu fiica sea Elena' maritata după Paulu Derjanu, portarela la postă reg. in Pestă, — Georgiu de Sombati, ospetariu in Sebeșicu, — Georgiu de Sombati, morariu in Zaderlak, — vedovă Aloisia de Sombati proprietară mare in Viena, — Macsimu de Miclosi, preot in Rădu, dimpreuna cu sororile sale, — Andrei Machi, protopopul Butenilor, dimpreuna cu soci'a sea Anna, și in numele altoru rude, aducu la cunoștințe in publicu tristula evenimentu familiariu, ca iubitul loru tata, respective mosiu, unchiu, soțiu și cununatu:

Atanasiu Stănescu, preot gr. or. român, in 15/27 Februarie, 1873 înainte de amedi la 10 ore, după multe suferințe, in etate de 60 ani, a repausat in Domnoul.

Inmormantarea se va face in 17 Fauriu (1 Martiu) cur. înainte de amedi la ora 10 dela casă din Aradu a fiului său (strată Teleki-ana, nr. 27,) asiedindu-se osamintele in mormintii gr. or. la locul familiariu.

Să-i să tineră binecuvantata!

Concursu.

Postulu de învelitoriu la clasă 1-a dela scola capitală normală gr. orientala a tractului Dobrelui cu salariu anualu de 400 fl. v. a. devenită vacanță, spre ocuparea lui să scrie prin acestă concursu, cu terminulu pâna la 24 Februarie a. c. st. v. in carea di se va tine și alegerea forte urgentă.

Doritorii de a ocupa acestu postu și voro trame suplicele loru instruite in sensul Statutului Organic și adresate subsemnatului comitetu protopresbiteralu la subscrisulu pâna in terminulu indicatu.

Devă 22 Ianuarie 1873.

Comitetul protopresbiteralu gr.

or. alu tractului Dobrelui.

prin Ioanu Paşa

(3-3) Protopenu.

Nr. 26/1873.

Escriere de concursu.

La ordinulu maritului Consistoriu archiepsicanu nr. 859. a. tr. pentru vedovită parochia Gridu, in districtulu Fagarasului, se scrie concursu cu terminulu pâna la 8 Martiu 1873.

Nomita parochia constă din 226 familii, cu 849 susținători; cu acesta parochia suntu impreună următoarele emolumente:

a) căte 8 cupe bucate de familie;
b) trei pamentori de aratura a căte de o gală;
c) o fenantă de 4 cara, folosită in totu anulu de parochu;

d) și usitatatele venite stolare dela poporu.

Doritorii de a ocupa acesta parochia au să-si inainteze cererile loru, instruite conformu Statutului organicu, subscrisulu scaunu protopopescu, pâna la terminulu susu arestatu.

Fagarasiu, 8 Februarie 1873.

Cu intelegerea comitetului parochialu.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu tractului.

Petru Popescu,

(3-3) protopenu.